

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΥ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ο Γιάννης κι' ο Μαρής,
μελοδυνε κι' άπορευς.

Γ. — Είδες λοιπόν τὰ σχέδια τῆς Ἐθνικῆς ἀμύνης ;
Είδες γιατί χρειάζονται τὰ ὄβολα πού δίνεις ;
Είδες τὸ πῶς θὰ δράσωμεν καὶ πῶς θὰ μεγαλώσωμεν
τὴν εὐανδρὸν Ἑλλάδα ;
Είδες τί τρόποι γίνονται διὰ νὰ συμπληρώσωμεν
ἀπιθμενον καιιάα ;

Μόλις κι' ἀρχίσαμε τὴν προκοπὴ
τρανὸ νὰ γίνουμε κι' ἐμεῖς στοιχεῖο,
πλὴν ταῦτα πάντα μία βροπὴ
κι' ἓνα λαχεῖο !

Καθεὶς εἰσέφερε, καθεὶς ἐδώρει
καὶ σ' ὄλα βάλουμε βαρὺ δασμὸ,
κι' αἴφνης ἐβγήκανε μπουλεταδῶροι
κι' ἐπῆρ' ὁ διάολος τὸν ἐθνισμό.

Πᾶν' αἰ σκέψεις γιὰ τὴ φλότα,
ἐκ συμπρώσεως κακῆς,
μᾶς ἀκυρώσαν τὰ λόγια
τῆς Βιωμαχανικῆς.

Ἡ θερμὴ φιλοπατρία
νὰ βλαστᾷ δὲν ἀφήνουν,
τέσσαρα, Μαρῆ, τὰ τρία
δὲν ἠμπόρεσαν νὰ γίνουν !

Σιμπούλειος ἰδέα
πέθει πάντας τοὺς προκρίτους,
νάβγη τόμπολα σπουδαία
μ' ἀριθμοὺς ἀτελευτήτους.
Κι' ὅταν κόσμος ἐπτεγήθη
γιὰ τὸ ἔξαφνο κακόν,
παραχρῆμα παρητήθη
ὁ τῶν οἰκονομικῶν.

Πρὸς τὸ πιστεῦε πῶς θάρτη τέτοια μαύρη δυστυχία,
ἐθνικεῦ μεγάλου στόλου ν' ἀκυρώσουν τὰ λαχεῖα !
Μ. — Μὰ γιατί ν' ἀκυρωθῶνε τὰ λαχεῖα τὰ φτωχά ;
Γ. — Ὁ Σιμόπουλος τὸ ξέρει τὸ σερκρέτο μοναχά,
κι' ἐπειδὴ τὰ μυστικά του πουθενὰ δὲν ἐξηγεῖται,
προτιμᾷ νὰ παραιτεῖται.

Ὁ Σιμόπουλος ὁ μέγας τῆς Ἑλλάδος εὐεργέτης,
καὶ τρανῶν περισσευμάτων παιδιόθεν ἐφευρέτης,
ἐνεκεν λαχειοφόρου αἰφνηδίας ταραχῆς,
παραιτεῖται τῆς ἀρχῆς.

Παρατεῖται τῶν λαχείων μὲ πολλὸν ἱπποτισμὸν,
παραιτεῖται τῶν δανείων, παραιτεῖται τῆς σταφίδος,
παραιτεῖται θέσας κλήρον ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.54.41.φ2.0008

Παραίτεται περατώσας
έρχον μέγα κι' ιερόν
τάς συμβάσεις ακυρώσας
παιγνιδίων τυχερών.
Τάς συμβάσεις παιγνιδίων
έθνικώς επιτηδείων,

πού μεγάλο φέρουν κέρδος κι' από δαύτα βγαίνει λάδι,
από κτίσεως του κόσμου παιζομένων εν Ελλάδι.

Ο λαός αποκαίμεται με τας νίκας του Κουρούχου
και τας μάχας σχολιάζων του Χαρμπίν και Λιάου κι,
λησμονάει τη σπουδαία συντροφιά του Θεοτόκη
κι' ουτ' επήγε για λαχεία στη Βιομηχανική.

Στο Χαρμπίν γυρεύει θέσες
και διόδους κι' άτραπείς
και δεν είδε τις προμήσες
πούχαν άγιους σκοπούς.

Τι πρωτότυπος κι' ώραία
Κυβερνήσεως παρέα!

Ο κορφαίτης άσκηώνει τον άτμό της Σφακτηρίας
και γυρίζει περ πιασάρε με του γαστρού του κυρίας
κι' άκμαίος μωραίτης, με του στόλου τη φωτιά
έσυμβίβασε τον τρόπο που θα βγάλω τα μπουλετιά.
Νά Κυβέρνησις προς δόξαν της δυστήνου μας φυλής
χαιρομένη την αγάπην και την πίστιν της Αύλης.

Κι' έλεγεν ο Θεοτόκης ο υπέρτατος, ήμων
τον προσβύτην συνεταίρον ζωηρώς έπιτιμων.

« Βρέ τι μώκαμες περ μπάκο
βρέ τι μωφτιασες περ Ντίο!
Δέν σώπιτυχε το τράκο
κι' έχαθήκαμε κι' εί δύο! »

Κι' έλεγ' ο κόντες μετά λυγμών
τον συνεταίρον έπιτιμων.

« Πώ, πώ προμάρα, πώ πώ σπαβέντο!
Τι νέα πάλι βρωμοδουλειά!
Αά ντόνα μόντιπε κάλ προύμ' αλ βέντο
και τί θα πούμε του Βασιλέα! »

Κι' έλεγε για τή συνθήκη
« Κέλ όρρε, πεία φείκη!

« Ω κέλ γκαρν ντισπερατόνε!
Τί κουτος πωφάνηκα!
Ω κατίθα κονθεντοζόνε
ντέλ Βιομηχανικά! »

Κι' έλεγεν ο Θεοτόκης στον κολέα του τον πρώτο

« Ωχ το πορτοφόλι μας!
Δέν σώπιτυχε το λότο
κι' έπλερώσαμ' όλοι μας!
Τι να γίνω, τί να κάνω,
τί μπελές πολυ φριχτός
τί να πώ για το Ρωμάνο
που υπέγραψε κι' αυτός! »

Κι' έσυνέχησε φωνάζας
τον άνάργγρον κυττάζας

« Σ' άφησα για λίγες μέρες μοναχόνε στην Αθήνα
και σώθάρτηκε να πάρης τόμπολα και τσινκουίνα.
Μα στα νούμερα του λότου κάπως έραλάρητες
και μάς έκαμες βεζήλι και μάς έσποκάρησες! »

Μα τι λαμπρά παραίτησις! Τι μεγαλείον έχει!
Δηλοι ο παραιτούμενος πώς πλέον δεν μετέχει
των έθνικων παρασκευων κι' έράνων και λαχειων
θ' αποτελέση ίδιον πολιτικόν στοιχείον
και κόμμα παντοδύναμον να εισχωρήση μέσα
πίασά πιασά φιλόπατρις κι' έλληνική προμέσα.

Ακυρωθέντων άτυχώς των πρώτων εκδοθέντων,
και τούτου παραιτήσαντες και τούτων λερωθέντων,
το νέον ο Σιμόπουλος θα σχηματίση κόμμα,
και βγάλτε τα μαντύλια σας να μη σας πνίξ' ή βρωμα
που περισσώς θα δοξασθή το κράτος των γενναίων,
διά λαχειων νέων.

Παραίτησ' ο Σιμόπουλος κι' ο Θεοτόκης κλαίει
δέν ήμπορεί να βασταχθή όσο και θελεπλέει.
Μετά την αποσκίρτησιν αυτού του συνεταίρου
ευθής έπειμαθήκανε τα πατερά του Γέρου.
Η συμβάσεις, οι έρανοι, τα λότα, ή σταφίδες
γι' άλλο δεν ήτανε, Μαρθ, παρά για τις σανίδες.

Εύνησε μπάρμπα Θόδωρε κι' επλάκωσ' ή σειρά σου,
μές τα λαχεία τ' άκυρα σήσε τα πατερά σου.

Ασήκωσε το πατερό
και χτύπα το σανίδι,
κι' άφόρεσε το τυχερό
της τόμπολας παιγνιδι.

που τόβγαλαν για να γενούν στρατεύματα και στόλοι
κι' επρόσβλητο δεν έμεινε κανένα πορτοφόλι.

Το Μονοκρούσο συναντώ του λέω, κύρ Αντρέα
νομίζω πώς τα πράγματα ήλθαν πολυ ώραία
κι' ο Μονοκρούτος μ' άπαντα α βεβαίως κι' έννοείται
έναν ποιούτος ύπουργός πρέπει να παραιτείται

έγω με την πολιτική
κατήνησα χωρίς βρακι

και ντρέπομαι που περπατώ στους δρόμους με τα βράχι μου
μήν άμφιβαλής δηλαδή να σε χαρώ Γιωργάκη μου!

Παραίτησ' ο Σιμόπουλος, κλονίζεται κι' ο Κόντες.

Μ. — Αφίγη κι' ο Μανέλας κι' ήλθε κι' ο Νεγροπόντες

Γ. — Καλώς μάς έκοπήσανε. Μεγαλη ευτυχία.

Θαρρώ πώς θ' αγοράσουμε των εκλογων λαχεία.

Μ. — Ο Νεγροπόντες αν βωτάς, έμένα μου άρέσει,

θαρρώ πώς θάκανε καλά μια καληη να εκθέση
να προσδοκώμεν κι' άλλθεν άνέλπιστα ελήη,
είν' ανθρωπος ευγενικός.

Γ. — Και πλούσιος.

Μ. — Πλούσιος λέει!

Με το σπαθι για δαύτονε κι' εί δύο θα βρούμε φόρα
γιατι ζυπνώ με όνειρα όλο λαχειοφόρα.

Εέρεις, βρέ Γιάννη, τί θα πη εις εποχάς λαχειων

να μας αναγκαλιζεται πολυφενος βραχιων;

Τι αυτό και με κατέπληξαν του λότου τα συμβάντα

έναν λαχός ειν' ή ζωή, έναν λαχός τα πάντα!

Κι' αν ο νομάρχης μας ο πριν για βουλευτής συντρέξη,

λαχείον εκ του ασφαλούς ο ανθρωπος θα παίξη.

—XXXX—

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ

Μετά στοργής, κυρά μου, περισσής,
για σε θα προσπαθήσω εν συντόμω,
να γίνω ένα είδος Μωυσης

για να σου πω σα ή άπης μου το νόμο,
και να σου γράψω δεκά έντολάς
που πρέπει να κείναι η φυλής.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Εγώ θα είμαι μόνος έραστής σου
που σ' έβγαλ' άφ' της άγνοιας τα βάρη
και σουπα, έβγα τώρα κι' αναστήσου
εις έρωτος γλυκύτητες και πάθη.
Θεούς δεν θάχης άλλους από μένα
στο λέω καθαρά και ξεκομένα
δέν θα κυττάξης άλλονε σε μάτια
αν θέλης να μη γένουμε κομάτια!

Ποτέ να μη λατρεύσης ομοιώματα
δικά μου, που να βρίσκωνται και σ' άλλους
και μην ακολουθής βρωμοκαιώματα
που ζόρονται στους κύκλους τους μεγάλους,
για δεν σε συγχωρώ στον αιώνα
και θα μου τα πληρώνεις δεκα στόνα!

Επί ματαίω μη με μελετάς
τα λόγια σου ναν τάχης μαζωμένα
θα ήναι φανερό πως μ' άπατάς
αν μάθης να όριζεσαι σ' έμένα.

Σαν τ' άλογο σ' άφίνω το βαρβάτο
να τρέχης να πηδάς, εδώ κι' εκεί
κι' ήσυχάζε μονάχα το Σαββάτο
για ναχης πιδ όροσιά την Κυριακή.
Τίς έξη μέρες σαν έρωτευμένοι
θα κάνουμε χιλιάδες βρεμπελιά
μα την έβδομή θάρραστε κλεισμένοι
δέν θαχουμε όλότελα δουλειά.

Σεβώσουνε και τίμα τους γονείς σου
και μίλις τους με χάρι και με γλύκα
κι' άκόμη κι' όσους άλλους συγγενείς σου
μπορούν να συνεισφέρουνε στην προίκα.

Ποτέ σου μη φονεύσης με το μάτι
καρδιές που θα τρελλαίνωνται για σε,
κι' άς ειν' ή πολιτία μας γιεμάτη
ναρκίσσους που σκοτώνονται βερσέ.

Μη γένης μοιχαλις γιατί πεθίνεις!
Εγώ θα σε ξεκάμω με την κάμα
εκτός αν συμφωνήσουμε να γένης
και τότε θαν' εν γνώσει μου το πράμα.

Μην κλέψης άλλον έρωτα ποτέ
γιατι θενά σου τύχουν Ιστορίες
άπόφευγε κι' αυτό το νουβωτέ
να μην ξεμαλλιαστής μ' άλλες κυρίες.

Ψευτιές, χορκοσουγιές και κολοκύθια,
μη λές, κατα που κάνουνε πολλές
μονάχα όταν ξέρης μιαν αλήθειά
να βγαίνης όπου τύχη να την λές.

Να μην επιθυμήσης ξένα πράματα
η ό,τι στάς αρχάς μου αντιβαίνει
το ξέρω πως θα μ' εύρουν τα γεράματα,
μα τότε θα σκεφθώμε τι θα γένη.

ΔΙΑΤΡΙΒΗ

Ἀξιότιμε Συντάκτα τοῦ Ζιζανίου,

Καταχωρίζατε παρακαλῶ τὴν δικαίαν ταύτην ἀπάντησιν, Ἀνέγνων εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 26 φύλλον τῆς ἐφημερίδος Φλόξ διατριβὴν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ψ. δι' ἧς ὁ διατριβογράφος ἐπιβάλλεται εἰς τὰ καθήκοντα μιᾶς ἰδικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος.

Ἀπαντῶ εἰς τὸν ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ Ψ κρυπτόμενον ὅτι ὡς Ψῖ ψεύδεται καὶ ἀδικῶς μέμφεται ἐπιτροπὴν ἣτις ἀμερολήπτως ἐκπληρεῖ τὰ καθήκοντά της εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀποβλέπουσα ἢ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἑνὸς καλοῦ ἔργου. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐδέχθη ὀκτὼ σχέδια ἐξ ὧν ἐπροτίμησε τὸ τοῦ κ. Λευκοκίλου ὅπερ πράγματι τυγχάνει τὸ πρῶτον καθ' ὄλην τὴν ἔκτασιν καὶ σημασίαν τῆς λέξεως καὶ πρωτότυπον. Ὑπεδείχθη καὶ παρὰ τοῦ νεομοχανικοῦ κ. Ρῶτα ἐν λαμπρὸν σχέδιον Βυζαντινοῦ ρυθμοῦ ἀλλ' ἦτο πελυδάπανον καὶ ἀπῆταιτο ποσὸν 40 χιλιάδων δραχμῶν μόνον διὰ τὴν τοιχοποιεῖαν. Ὑπέβαλλον τιγες προϋπολογισμοὺς ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ κ. Λευκοκίλου ἀλλ' ὑπερέβαινον τὸν τοῦ κ. Λευκοκίλου.

Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ δοθῇ τὸ ἔργον εἰς τὸν κ. Λευκοκίλον α.) διότι ἐπροτιμήθη τὸ σχέδιόν του β.) διότι ἠλάττωσε τὸν προϋπολογισμόν του γ.) διότι ἐπληρεφορήθημεν παρὰ πολλῶν ἀξιολύτων συμπελιτῶν μας τοὺς ὁποίους εἰργάσθη, ὅτι ἔμειναν λίαν εὐχαριστημένοι καὶ διὰ τὴν τιμιότητά του, καὶ διὰ τὴν εὐκρίνειάν της ἐργασίας του, καὶ διότι ἐξετέλεσεν ἐργασίας α; δὲν διελάμβανε τὰ συμβεβληθέντα καὶ δ.) διότι ὁ ὑπ' αὐτοῦ ὑπεβλήθητις προϋ)σμός ἦτο ἀναλυτικὸς

Τὸ ἐὰν δὲν εἶναι πτυχιούχος ἀρχιτέκτων, δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει, διότι τυγχάνει τοῖς πᾶσι γνωστὸν, ὅτι ἡ πείρα ὡς μήτηρ τῆς θεωρίας πάντοτε πρωτεύει, ἰδίως εἰς ἐκεῖνα τὰ πρόσωπα τὰ ὅποια ἡ φύσις περιέβαλε διὰ τοῦ ἐπιζήλου ταλάντουτος ὡς εἶναι ὁ κ. Ἐλ. Λευκοκίλος καὶ οἱ ἀδελφοὶ του.

Δέξασθε τὴν βαθυτάτην ὑποληψίν μου

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΣ.

(Μὴ πτυχιούχος φαρμακοποιὸς ἀλλ' ὡς γνωστὸς τοῖς πᾶσιν ἐντιμὸς καὶ τίμιος).

— Προσθήκη Ζιζανίου —

Εἶσαι ἄνθρωπος κύρ Στάθη
ὁπεῦ δὲν ἐματαστάθη
συμπολίτης τιμημένος
παρασημοφορτωμένος.

Ἡ δικασκάλισσα τῆς Γαλλικῆς δεσποινίς Μ. Τραυλοῦ εἰδοποιεῖ ὅτι κατήρτισε κατ' εἰκὸν, τὰξιν παραδόσεων μαθημάτων ἧς ἡ λειτουργία ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 15ης Ὀκτωβρίου ἀπὸ πέντε δραχμῶν κατὰ μῆνα. Συνιστῶμεν θερμῶς τὴν φιλεργὸν δεσποινίδα καθόσον ἡ πρόοδος τῶν μαθητηρῶν ζοσται βεβηία.

— Ἐν στενῷ κύκλῳ συγγενῶν ἐτελέσθησαν τὴν ἐσπέραν τῆς Πέμπτης οἱ γάμοι τοῦ κ. Νικολάου Κοντομιχάλου τηλεγραφετοῦ μετὰ τῆς κ. Ἀναστασίας χήρας Ματθαίου Γιαννουλάτου. Τὰ συγχαρητήριά μας.

— Διατρίβει παρ' ἡμῖν ὁ ἐν Καίρῳ διαμέων συμπολίτης μας κ- Ἰερώνυμος Λοβέρδος ἰατρός ἀπολαμβανῶν ἐπαξίως τὴν ἀπειρον ἐκτίμησιν καὶ ἀγαπῆν τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου

Καὶ τώρα ποῦ θὰ φτίνετε τὰ ρούχα τοῦ χειμῶνος, στὸ Ματαράγκα τρέχετε· αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος γιὰτ' εἶναι πλέον γεγονόςὸς ὅπως ὁ Ματαράγκας ἀπ' ὅσους ράφτες ἔχουμε ἐξέχει παρασάγκας. Ἐφερε τόσο ἐξοχα καὶ νουβωτὲ κοστούμια ποῦ ὄχι νᾶσαι ἄνθρωπος ἀλλὰ καὶ νᾶσαι μούμια αὐτὸς μὲ τὸ φαλλίδι του σὲ κάνει φιγουρίνη καὶ τὴ φορεῖς τὴ φορεσιὰ κι' ἐντύπωση σ' ἀφίνει. Ἐχων δὲ πάντα κατὰ νοῦν τοῦ βίου τὰς ἀνάγκας ὁ φίνος καὶ μοναδικὸς τεχνίτης Ματαράγκας, ὅπως νὰ θέλῃς νὰ ντυθῆς παζάρια δὲν σοῦ κάνει μόνον ἢ εὐχαρίστησις τῶν πελατῶν τοῦ φθάνει. Μικροὶ μεγάλοι τὸ λοιπὸν στοῦ Ματαράγκα ὅλοι ποῦ ἐποχὴ ἢ τέχνη του θ' ἀφήσῃ στ' Ἄργοςτάλι,

**ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΤΡΟΠΟΛΕΙΟΝ
Κ. ΒΑΛΔΕΣΕΡΑ**

Εἰδοποιῶνται οἱ θέλοντες νὰ προμηθευθῶσιν νεώτατα καὶ εὐθυνα τὰ εἶδη τοῦ καλλωπισμοῦ, ἐκ τῶν καλλιτέρων εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων προσλαμβανόμενα, νὰ σπεύσωσιν εἰς τὸ γνωστότατον κατάστημα Βαλδεσέρα, ὅπου θὰ εὐρωσι μεγάλην συλλογὴν ἀρωματικῶν σαπῶνων ἐν οἷς καὶ τὸν περίφημον ἀγγλικὸν σαπῶνα τῆς υἱείας. Νέαν καὶ λαμπρὰν συλλογὴν ἀρωμάτων προσιτῶν εἰς ὅλα τὰ βαλάντια, Βαφὰς τριχῶν νεωτάτων σκευασιῶν, τελείου συστήματος, χωρὶς βλάβην τοῦ δέρματος.

Σωζώτριχον Μποτσαράκου, ἀντισηπτικὸν, παρασιτοκτόνον, ἐξαλείφον τὴν πυτυρίδα καὶ προλαμβάνον τὴν πτώσιν τῶν τριχῶν. Τὸ περίφημον ἀγγλικὸν ὑγρὸν ALLENS τὸ πρὸς διατήρησιν τῆς κόμης καὶ τοῦ φυσικοῦ χρώματος.

Ὅλα τὰ εἶδη τὰ πρὸς συντήρησιν καὶ λεύκανσιν τῶν ὀδόντων, ἐληξήρια, ὀδοντοτρίμματα καὶ ψήκτρας ὡς καὶ τὰ διὰ τὴν θεραπείαν τῶν οὐλῶν καὶ κατάπαυσιν τῆς κακοσμίας τοῦ στόματος κατάλληλα φάρμακα.

Ἀφθονίαν λαιμοδετῶν, φωκόλ, μπαστουνίων, Κολώνιες διαφόρων ποιότητων ἀγγλικῶν, γαλλικῶν, καὶ ἐλληνικῶν.

